

**Πανεπιστήμιο Δυτικής
Μακεδονίας**
Ηλεκτρονική Τάξη Κινεζικής

Κωνσταντίνος Γ. Πολύμερος

BSc. Γερμανικής Φιλολογίας ΕΚΠΑ

MSc. Γλωσσολογίας – Διδακτικής ΕΚΠΑ

Φοιτ. MSc. Λογιστικής – Ελεγκτικής ΠΔΜ

Περιστασιακός αρθρογράφος 中希时报
(China Greece Times)

Συγγραφέας 4 βιβλίων:

- Φωτογραφίζοντας το κινεζικό όνειρο
- Πλάτων, Λάο Τσε και άλλες μορφές
- Τάο Τε Τζινγκ: το ποίημα του γηραιού
- Αυτοφαγία (συλλογή διηγημάτων)

Τρόποι επικοινωνίας

E-mail: kostapol95@yahoo.gr

Academia.edu: Constantinos G. Polymeros

Τηλ.: 6980525055

FB: Kostas Polymeros

Το υποκείμενο Ι

- Υπάρχουν γλώσσες στις οποίες το υποκείμενο μπορεί να παραληφθεί χωρίς η πρόταση να είναι λανθασμένη. Δηλαδή στα ελληνικά μπορούμε να πούμε:
 - *Ήρθα χθες.*
- Και μάλιστα αυτή η σύνταξη είναι η συνηθέστερη. Αν πούμε **Εγώ ήρθα χθες* θα ακουσθεί περίεργα, εκτός αν θέλουμε να τονίσουμε αυτό το «*Εγώ*».

Το υποκείμενο II

- Στην γλωσσολογία, οι γλώσσες στις οποίες είναι δυνατόν να παραλειφθεί το υποκείμενο της πρότασης, λέγονται *pro-drop*. Η ελληνική είναι μία pro – drop γλώσσα.

Το υποκείμενο III

- Υπάρχουν, όμως, γλώσσες, στις οποίες γενικά δεν μπορούμε να παραλείψουμε το υποκείμενο. Στα αγγλικά, ας πούμε, **δεν** γίνεται να πούμε:

**Goes every day to school.*

- Αλλά πρέπει υποχρεωτικά να πούμε:

He / She goes every day to school,

ή τέλος πάντων κάτι να βάλουμε για υποκείμενο.

Το υποκείμενο IV

- Τα κινεζικά είναι και αυτά γλώσσα *pro-drop* και επομένως επιτρέπουν παράλειψη του γραμματικού υποκειμένου, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι οι Κινέζοι παραλείπουν το υποκείμενο ακριβώς όποτε το παραλείπουμε εμείς, ούτε ότι βάζουν υποκείμενο όποτε βάζουμε εμείς. Και αυτό το ζήτημα απαιτεί εμπειρία.

Το υποκείμενο V

- Ένας πολύ γενικός κανόνας είναι ότι οι Κινέζοι παραλείπουν το υποκείμενο όταν αυτό εννοείται ή έχει αναφερθεί προηγουμένως.
- Ωστόσο γενικά δεν γίνεται να παραλείψουμε ένα υποκείμενο χωρίς προηγουμένως να έχει ειπωθεί ένα υποκείμενο, γιατί δεν θα καταλαβαίνουμε για τί πράγμα γίνεται λόγος.

Το υποκείμενο VI

- Επομένως, στα κινεζικά μπορούμε να πούμε:

我姓..., 叫... (wǒ xìng..., jiào...)

«Το επώνυμό μου είναι (...) και λέγομαι (...)»

Και **δέν** χρειάζεται να ξαναπούμε 我 (wǒ):

*我姓..., **我**叫... (wǒ xìng..., wǒ jiào...)

Μικρή εξάσκηση

我姓王小红, 叫王小红

(wǒ xìng wáng, jiào wáng xiǎohóng)

*Το επώνυμό μου είναι Γουάνγκ και λέγομαι
Γουάνγκ Σιαοχόνγκ*